

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2020-6 van:

A.
wonende te B,
verder te noemen: klagster,

tegen:

C.
kantoorhoudende te D,
verder te noemen: de mediator.

De procedure

Met een brief van 26 februari 2020 (met bijlagen) heeft klagster bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.

De mediator heeft bij brief van 23 maart 2020 verweer gevoerd.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 3 juli 2020 te Den Haag. Hierbij waren klager en de mediator aanwezig.

Enkele vaststaande feiten

De mediator is door de ex-partner van klagster gevraagd als mediator op te treden bij de beëindiging van de samenleving.

Er is geen mediationovereenkomst gesloten, waarna de mediator als adviseur van de ex-partner is opgetreden.

Volgens klagster heeft de mediator zich klachtwaardig gedragen. Zij heeft hierover op 31 januari 2020 een klacht ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). Dit heeft niet tot oplossing van de klacht geleid, waarna klagster een klacht bij de Tuchtcommissie heeft ingediend.

De klacht

Klagster stelt zich op het standpunt dat de mediator haar totaal niet goed heeft geïnformeerd en dat hij niet onpartijdig is geweest. Zij was ten tijde van het eindigen van de relatie niet in staat haar wil te bepalen en is toen gedwongen een vaststellingsovereenkomst te ondertekenen waarover nooit overleg met haar is geweest. Het had volgens klagster op de

weg van de mediator gelegen om te toetsen of zij het eens was met de inhoud van de overeenkomst.

Ook als de mediator alleen de belangen van haar ex-partner behartigde had hij haar er op zijn minst op moeten wijzen dat het verstandig was om een deskundige in te schakelen. Het bevreemdt haar verder dat in de vaststellingsovereenkomst staat dat de kosten van de mediator door de man worden gedragen. Daarmee heeft de mediator toch de suggestie gewekt dat hij als mediator optrad en daarbij ook de belangen van klaagster behartigde.

Het verweer

De mediator voert aan dat hij niet als mediator is opgetreden, maar dat hij de adviseur van de ex-partner van klaagster was. Hij heeft dit klaagster tijdens een persoonlijk onderhoud ook heel duidelijk gemaakt. Er is ook nooit een mediationovereenkomst gesloten en klaagster erkent dat ook. Dat in artikel 5 van de vaststellingsovereenkomst de term mediator voorkomt maakt niet dat er ook sprake is geweest van mediation, evenmin als de omstandigheid dat de vaststellingsovereenkomst is afgedrukt op papier een watermerk met copyright “[C] RFEA MfN mediator 2019” is opgenomen. Dat is zijn handelsnaam en impliceert niet dat hij ook als mediator is opgetreden.

De beoordeling

Klaagster verwijt de mediator dat hij als mediator niet ook haar belangen heeft behartigd.

Vast staat dat de mediator een geregistreerde MfN-mediator is. Indien en voor zover hij in de hoedanigheid van de mediator optreedt, is hij voor zijn gedragingen onderworpen aan de Gedragsregels. De eerste contacten tussen de mediator en klaagster en haar ex-partner hadden als doel om mogelijk een mediation te starten. Dat was ook bij de mediator bekend. Dat dit toen niet is doorgegaan en de voormalig partner van klaagster zich vervolgens tot de mediator heeft gewend om voor hem alleen op te treden in de tot stand te brengen beëindiging van de samenleving had voor de mediator aanleiding moeten zijn om aan beide partijen op ondubbelzinnige en niet voor tweeërlei uitleg vatbare wijze schriftelijk – en niet alleen mondeling, zoals de mediator stelt te hebben gedaan - duidelijk te maken dat hij niet optrad als onafhankelijk en onpartijdig mediator, maar als belangenbehartiger van een der partijen. Hij had zich er daarnaast van dienen te vergewissen dat het ook voor alle betrokkenen duidelijk was dat van mediation geen sprake (meer) was. Dit brengt een behoorlijke uitoefening van het beroep met zich mee en daaraan heeft de mediator onvoldoende gevolg gegeven.

Door verder ook in de door de door hem opgestelde vaststellingsovereenkomst in artikel 5 te spreken over "de kosten van de mediator ter zake van deze vaststellingsovereenkomst" en de overeenkomst af te drukken op briefpapier met een watermerk met copyright “[C] RFEA MfN mediator 2019” kon bij klaagster de gedachte blijven bestaan dat hij optrad als mediator en dus beide partijen diende.

De Tuchtcommissie komt tot de conclusie dat de klacht gegrond is. Aan de mediator zal de maatregel van waarschuwing worden opgelegd.

De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

Legt de maatregel van waarschuwing op.